

Î N C H E I E R E

13 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Nicolae Craiu

Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Poli-Trans” reprezentată de către avocatul Vladislav Teleba

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Moldtelecom” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Auto-Poli-Trans” cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din din 04 februarie 2016, prin care a respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Poli-Trans” și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 09 octombrie 2015

c o n s t a t ă :

La 27 ianuarie 2015, SA „Moldtelecom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Auto-Poli-Trans” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 29 iunie 2010, între SA „Moldtelecom” și SRL „Auto-Poli-Trans” a fost încheiat contractual nr. 1243493 privind prestarea serviciilor de telefonie mobilă.

Menționează că conform prevederilor contractului de abonament și anexelor la acesta, abonatul a obținut la preț promoțional 3 telefoane mobile modelul U-1280, denumite terminal, fiind obligat să achite abonamentul lunar de 100 lei pentru fiecare nu mai puțin de 24 luni.

Susține că în legătură cu faptul că abonatul nu a achitat plata pentru abonamentul lunar, contractual de abonament a fost reziliat unilateral, astfel încât abonatul urmează să achite 1650 lei, care reprezintă costul terminalului.

Afirmă că conform listei facturilor, pârâtei au fost prestate servicii de telefonie mobilă CDMA în sumă de 3095,36 lei.

Relevă că pârâtei i-a fost expediată reclamația, prin care a fost informat despre nerespectarea clauzelor contractual și obligațiunea acestuia de a returna datoria acumulată față de operator în sumă de 4745,36 lei.

Mai relevă că conform pct. 6.5 din contractual de prestări servicii, clientul este obligat să achite în întregime plata pentru serviciile prestate de către operator,

iar conform pct. 7.5 din contractual enunțat, clientul este obligat să achite plata pentru serviciile prestate de către operator în termenul-limită de achitare indicat în factură.

Solicită încasarea de la pârâtă a datoriei contractuale în sumă de 4745,36 lei, a taxei de stat în sumă de 270 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 800 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 09 octombrie 2015 acțiunea a fost admisă și au fost încasate de la SRL „Auto-Poli-Trans” în beneficiul SA „Moldtelecom” datoria în sumă de 4745,36 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 1070 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 04 februarie 2016 a fost respins apelul declarat de către SRL „Poli-Auto-Trans” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 16 mai 2016, SRL „Poli-Auto-Trans” reprezentată de către avocatul Vladislav Teleba a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri.

Recurenta SRL „Poli-Auto-Trans” reprezentată de către avocatul Vladislav Teleba, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu hotărârile judecătorești, deoarece concluziile instanțelor judecătorești sunt neîntemeiate și contravin circumstanțelor pricinii, fiind bazate pe probe false.

Menționează că instanțele judecătorești nu au luat în considerare faptul că contractul nr. 1243493 de prestare a serviciilor de telefonie mobile „Unite”, prezentat de către intimată, este unul fals, or, în realitate, acest contract a fost încheiat la 23 septembrie 2010, fapt probat prin cele două suplimente la contractul nr. 1243493 și prin factura descifrată a plăților efectuate în temeiul contractului nr. 1243493.

Susține că avînd în vedere dreptul limitat în timp al intimății de a înainta pretenții și, anume, 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, precum și că dreptul la acțiune se naște la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului, data limită de exercitare a dreptului la încasarea datoriei în sumă de 1650 lei este luna octombrie 2014, însă acțiunea a fost înaintată în instanța de judecată la 27 ianuarie 2015, adică peste 3 luni de la data limită de adresare în judecată.

Afirmă că instanțele judecătorești s-au bazat doar pe presupuneri, fără a dispune de careva probe.

Relevă că instanțele judecătorești nu au atras atenția că intimata, contrar art.118 CPC, nu a prezentat careva probe incontestabile și pertinente, care ar confirma existența vreunei datorii.

Prin referința depusă la 20 iunie 2016 SA SRL „Moldtelecom” reprezentată de către avocatul Natalia Covaliov a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. b) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din materialele dosarului rezultă că la 18 februarie 2016, instanța de apel a expeditat în adresa SRL „Poli-Trans-Auto” decizia contestată (f. d. 75), care a fost recepționată de către ultima la 23 februarie 2016, fapt confirmat prin avizul de recepție (f. d. 77).

Cu toate acestea cererea de recurs a fost depusă de către reprezentantul SRL „Poli-Trans-Auto”, avocatul Vladislav Teleba numai la 16 mai 2016 (f. d. 84).

Prin urmare, este cert că recursul a fost declarat de către reprezentantul recurentei SRL „Poli-Trans-Auto”, avocatul Vladislav Teleba cu omiterea termenului de declarare de 2 luni, prevăzut la art. 434 CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține ca lipsit de suport susținerea reprezentantului recurentului avocatul Vladislav Teleba, precum că decizia instanței de apel a fost recepționată de el la data de 17 martie 2016, prin urmare recursul urmează a fi considerat ca depus în termen, or, termenul de depunere a recursului a început să curgă din data recepționării copiei deciziei recurate de către partea în proces, SRL „Poli-Trans-Auto”, care, după cum s-a menționat mai sus, a fost recepționată la 23 februarie 2016.

Pe cale de consecință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat în hotărârea pronunțată în cauza Ponomaryov versus Ucraina (cererea nr. 3236/03, 03 aprilie 2008) că, deși, în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea a admis că revine în primul rând instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termen de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, indică Curtea, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat.

Reglementări similare au fost statuate de către Înalta Curte și în cauzele Ceachir versus Moldova, Popov versus Moldova și Melnic versus Moldova, în care s-a menționat că prin neaducerea vre-unui motiv pentru prelungirea termenului de

depunere de către pârți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamanților la un proces echitabil.

În această ordine de idei, completul apreciază cu certitudine că contestarea actului judecătoresc cu depășirea intervalului de timp menționat demonstrează atitudinea neglijentă a recurentului față de drepturile procedurale conferite de legislația națională.

Pe cale de consecință, examinarea unui recurs tardiv declarat împotriva unei hotărâri definitive ar avea un efect incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice, garantat de art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și ar încălca dreptul intimitei la un proces echitabil.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Auto-Poli-Trans” reprezentată de către avocatul Vladislav Teleba ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. b), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Auto-Poli-Trans” reprezentată de către avocatul Vladislav Teleba se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Maria Ghervas